

Maaløvs Vedkommende er den højere end de tidligere Takster 5 og 6. Ærede Medlemmer ville vide, at det fastslaaes i Takstloven af 13. Maj 1911 § 61, andet Stykke, at Taksten for Fragtstykgods og almindeligt Vognladningsgods i intet Tilfælde maa være mere end $\frac{1}{3}$ højere end de den 1. Januar 1911 anvendte Takster. Jeg vil nu ikke paastaa, at denne Bestemmelse i egentlig Forstand er anvendelig i dette Tilfælde, den har juridisk naturligvis kun Anvendelse med Hensyn til Forhøjelser, der alene skyldes Takstloven. Men Loven giver dog her et Udtryk for, hvad den anser for en Forhøjelse, der ikke bør overskrides, og det er derfor af Interesse at lægge Mærke til, at $\frac{2}{3}$ af de omtalte 48 Takstpositioner gaa ud over det i Loven satte Maal for den tilladelige Forhøjelse. Regnet efter de gamle Afstande ere ogsaa de i § 61 nævnte Maksimums-satser overskredne i et stort Antal Tilfælde, og det ganske væsentligt.

Grunden til disse mærkelige Afstandsforøgelser er, som det vil vides, de nye Banegaardsforhold i København. For Persontrafikkens Vedkommende virker den skete Forlæggelse af Banelinien fra Vanløse over Valby til den nye Personbanegaard i Forbindelse med den Omstændighed, at Frederiksberg Station tidligere regnedes for Frederikssund-Banens københavnske Ankomststation, idet man ikke tog Hensyn til, at Befordringen i Virkeligheden fortsattes til Hovedbanegaarden. Der kan derfor være noget Grundlag for her at regne med den større Afstand; men jeg finder det lidet hensynfuldt mod Befolkningen, der har over 30 Aars Hævd paa, i hvilken Afstand den bor fra København, at foretage en saadan Afstandsforøgelse, som alene rammer denne ene Bane og ikke nogen anden. Der bør her under alle Omstændigheder ses bort fra de 2 km mellem København og Frederiksberg, der hidtil ikke have været inddragne under Takstberegningen. Det retteste vilde efter min Mening have været, at man efter de foreliggende Omstændigheder havde givet Frederikssund-Banen det samme Tillæg paa 2 km, som man giver de øvrige Banestrækninger, der ende i København. — Hvad Tillæget for Godstransporten angaar, maa det passerende efter min Mening mødes med en bestemt Protest. Den store Afstand fremkommer paa den Maade, at Godset føres ind til Frederiksberg Station og derfra atter ud over Vigerslev Vesten og Sonden om Valby ind til Københavns Godsbanegaard. Den saaledes gennemløbne

betydelige Omvej har sin Forklaring i jernbanetekniske Forhold, men den kan ikke efter min Mening lægges til Grund for Tariffberegning. Efter Takstlovens § 61 skal Afstanden beregnes ad nærmeste Statsbaneroute og ikke ad Omveje. Det er efter min Mening rent Pedanteri og Formalisme at ville fastholde, at den nærmeste Statsbaneroute fra Frederikssund-Banens Stationer til Godsbanegaarden gaar over Frederiksberg, Vigerslev og Sonden om Vestre Kirkegaard. En saadan Routeudmaaling finder heller ikke Sted paa andre Banestrækninger. Man vil for adskillige Linier finde, at man af praktiske Grunde har regnet med Afstande, der ikke svare til de matematisk rigtige. I en Samtale, jeg havde med en Statsbanembedsmand, der har med disse Ting at gøre, nævnede jeg forskellige Eksempler paa saadanne Afgivelser, og hertil svarede den paagældende, at saadanne i Almindelighed stammede fra det gamle sjællandske Jernbaneselskabs Dage, thi det havde været saa slemt til at inklude sig paa usystematiske Ting, naar det kunde tjene noget ved det.

Det er dette Synspunkt, som man noget savner i den Maade, hvorpaa denne Sag er behandlet af Statsbaneadministrationen. Den Afgørelse, vi her staa overfor, er efter min Mening et meget godt Eksempel paa den rene Kontorafgørelse, hvor man har det matematisk rigtige for Øje, men i mindre Grad tager Hensyn til Fortjenesten og til Publikum. Fortjeneste ville de abnorme Takstforhøjelser nemlig sikkert udelukke. Dertil ere de baade for trykkende for de Virksomheder, der have hjemme i Banens Opland, og tillige for opmuntrende for den Konkurrence, der kommer fra andre Bane og andre Befordringsvirksomheder. For Oplandet maa det efter min Mening staa som et uberettiget Indgreb i tilvante Forhold, at Stationer pludselig fjernes en Mils Vej længere fra Hovedstaden end andre Baners Stationer. For disse Egne er det efter min Mening et Hjertestød, thi Afstanden fra Hovedstaden er her etaf de mest afgørende økonomiske Momenter, et Moment, der er bestemmende for alle den paagældende Egn's Værdier. Man kan derfor ikke uden at gøre stor Uret med eet Slag gribe ind i et saadant Forhold over for nogle enkelte. Det kan være galt nok, at man overhovedet har været nødt til at forhøje Taksterne, men at forhøje dem væsentlig mere for nogle end for andre er efter min Mening meget værre og bør slet ikke kunne finde Sted. Hvad har